

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

XIX. Stück.

Anggegeben und versendet am 10. Juni 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XIX.

Wydany i rozesłany dnia 10. Czerwca 1858.

Erlaß des Finanzministeriums vom 1. Mai 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, N. 75, ausgegeben am 26. Mai 1858),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Erweiterung des Wirkungskreises der Finanzbehörden in Gefällsstrafsachen.

Mit Hinweisung auf die Finanzministerial-Verordnung vom 26. Februar 1851 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 52), werden die Finanzbezirks-Behörden in Folge Allerhöchster Entschließung vom 17. April 1858 ermächtigt:

1. Wenn erhebliche mildernde Umstände klar vorliegen, und der Strafbetrag, welcher nach dem, im §. 541, Z. 1, des Strafgesetzbuches über Gefällsübertretungen, beziehungsweise im §. 1, Z. 1, der Finanzministerial-Verordnung vom 26. Februar 1851 vorgezeichneten Maßstabe entfällt, Zweihundert Gulden nicht überschreitet, denselben, falls die Ablassung von dem ordentlichen Strafverfahren wegen Gefällsübertretungen gestattet wird, bis auf den vierten Theil dieses Betrages, und

2. im Falle, wenn die gesetzliche Geldstrafe den Betrag von Fünfundzwanzig Gulden nicht übersteigt, die Geldstrafe unter den vierten Theil zu mildern.

3. Die mit dem §. 173, Z. 4 a), des Amtsunterrichtes für die, zur Anwendung des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen bestimmten Behörden und Aemter, den zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestellten Bezirksbehörden verliehene Ermächtigung, wegen besonderer Milderungsgründe Vermögensstrafen, deren Betrag Zehn Gulden nicht überschreitet, nachzusehen, ist unter den, im §. 594, Z. 2, des Gefällsstrafgesetzes berührten Rücksichten begriffen, und nicht auf die Fälle, in denen das ordentliche Verfahren vollständig gepflogen und ein Strafurtheil geschöpft wird, zu beschränken. Es können dem zu Folge die Finanzbezirks-Directionen (Intendenzen) jener Kronländer, in denen das Gefällsstrafgesetz wirksam ist, bei minderen Straffälligkeiten, wenn der Strafbetrag, welcher nach dem, im §. 541, Z. 1, des Strafgesetzbuches über Gefällsübertretungen vorgezeichneten Maßstabe entfällt, Zehn Gulden nicht überschreitet, noch vor der Einleitung des Verfahrens und in jedem Stadium der Untersuchung von dem Strafverfahren ganz ablassen, wenn rücksichtswürdige Gründe für gänzliche Strafnachsicht vorhanden sind, z. B. wenn eine unabsichtliche Irrung oder Fahrlässigkeit, ein Formgebreechen oder ein Schreibfehler hervorleuchtet und ein Nachtheil für den Staatsschatz nicht entstehen konnte.

Dagegen werden die Finanzbezirks-Directionen der übrigen Kronländer bis zur Einführung des Gefällsstrafgesetzes ermächtigt, in den bezeichneten Fällen ebenso zu verfahren, wenn der, nach §. 1, Z. 1, der Verordnung vom 26. Februar 1851 bemessene Strafbetrag Zehn Gulden nicht übersteigt. Diese Ermächtigung wird auch denjenigen Amts-

*) Siehe Anhang zu N. 75, Seite 265.

75.

Rozządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Maja 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 75, wydana dnia 26. Maja 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,
**dotyczące rozciągnięcia zakresu działalności władz finansowych w sprawach kar-
 nych dochodowych.**

Odnosnie do Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 26. Lutego 1851 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 52), władze powiatowe skarbowe upoważnione są w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 17. Kwietnia 1858 r.:

1. Gdy zachodzą okoliczności łagodzące, na uwagę zasługujące, a kwota kary, wypadająca wedle wymiaru, wskazanego w §. 541, L. 1 księgi ustaw karnych na przestępstwa dochodowe, względnie w §. 1, L. 1 Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 26. Lutego 1851 r. nie przechodzi *złotych reńskich dwieście*, zniżyć takową aż do czwartej części, jeżeli dozwolonem jest odstąpienie od zwyczajnego postępowania karnego dla przestępstw dochodowych, niemniej

2. złagodzić karę prawną pieniężną niżej czwartej części w tym przypadku, gdy takowa nie przechodzi summy *złotych reńskich dwadzieścia pięć*.

3. Upoważnienie nadane władzom powiatowym, ustanowionym do kierunku spraw dochodowych, w skutek przepisu §. 173, L. 4 a) instrukcyi urzędowej dla władz i urzędów, ustanowionych do wykonywania ustawy karniej w przestępstwach dochodowych, dotyczące darowania kar majątkowych, nieprzechodzących summy *złotych reńskich dziesięciu* dla szczególnych powodów łagodzących, objęte jest uwzględnieniami, wspomnionemi w §. 594, L. 2 ustawy karniej dochodowej, i nie ma być ograniczone na przypadki, w których zwyczajne postępowanie zupełnie przeprowadzone i wyrok karny wydany jest. W pomniejszych przypadkach karnych, gdy kwota kary, wypadająca wedle wymiaru, wskazanego w §. 541, L. 1 księgi ustaw karnych na przestępstwa dochodowe, nie przenosi *złotych reńskich dziesięciu*, mogą więc dyrekcje powiatowe skarbowe (intendentury) w onych Krajach koronnych, w których moc ma ustawa karna dochodowa, zupełnie zaniechać postępowanie karne nawet przed rozpoczęciem onegoż i w każdym stadium śledztwa, jeżeli zachodzą powody przemawiające za zupełnym upuszczeniem kary, np. jeżeli pokazuje się pomyłka niezamierzona, albo opieszałość, wada w formalnościach lub pochyba piśmienna i oraz nie mogła ztąd wyniknąć szkoda dla Skarbu Państwa.

Zaś dyrekcje powiatowe skarbowe innych Krajów koronnych upoważnione zostają aż do zaprowadzenia ustawy karniej dochodowej, w przypadkach wskazanych w równy sposób postępować, gdy kwota kary, wymierzona wedle §. 1, L. 1 Rozporządzenia z dnia 26. Lutego 1851 r. nie przechodzi *złotych reńskich*

*) Obacz Dodatek Nr. 75, stronica 265.

directoren der Hauptzollämter, denen in Bezug auf die Ablassung von dem ordentlichen Verfahren der Wirkungskreis der Finanzbezirks-Behörden zusteht, eingeräumt.

4. Die in den Erlässen der bestandenen allgemeinen Hofkammer vom 28. Juni 1837, Z. 26.739—1501, und vom 26. März 1840, Z. 7380—535, nur auf Fälle des Schleichhandels bezügliche Gestattung, über Ansuchen zahlungsunfähiger Beschuldigten, von dem ordentlichen Verfahren, auch gegen Arrest, abzulassen, wird auf jede Art von Gefällig-übertretungen ausgedehnt, wo überhaupt die Ablassung vom Verfahren gestattet ist.

Freiherr von Bruck m. p.

76.

Verordnung des Handelsministeriums vom 2. Mai 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, Nr. 76, ausgegeben am 26. Mai 1858),

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Versicherung der, mit den Lloydsschiffen nach ausländischen Häfen beförderten Fahrpostsendungen gegen Seegefahren.

Da die k. k. Postanstalt für die, bei den Postämtern aufgegebenen, mit der Dampfschiffahrtsunternehmung des österreichischen Lloyd nach ausländischen Hafenplätzen zu befördernden Fahrpostsendungen die Portogebühren nur bis Triest oder jenem anderen inländischen Hafenorte bezieht, wo sie dem Lloyd zur Weiterbeförderung übergeben werden, so kann für diese Sendungen eine unbedingte Haftung der k. k. Postanstalt in der, im §. 32 der Fahrpostordnung bezeichneten Ausdehnung nur bis zu dem Zeitpunkte der Auslieferung derselben an die Agenten des Lloyd in Anspruch genommen werden.

Weiterhin, insbesondere für den Transport zur See, wird eine Haftung bei derteligen Sendungen nur in so weit geleistet, als nach dem bestehenden Uebereinkommen der Lloyd der k. k. Postanstalt gegenüber haftungspflichtig ist, nämlich für jene Verluste, Abgänge und Beschädigungen, welche durch Verschulden der Lloydbediensteten entstehen.

Für jenen Schaden dagegen, welcher an den Sendungen während der Beförderung nach ausländischen Häfen durch Seeunfälle verursacht wird, übernimmt weder die k. k. Postanstalt noch der Lloyd eine wie immer geartete Haftung.

Es bleibt der Willkür der Aufgeber überlassen, ob sie diese Sendungen gegen Seegefahren besonders versichern wollen.

Für den Fall, als der Aufgeber einer Sendung wünscht, daß diese Versicherung vor der Abfertigung der Sendung aus dem inländischen Hafenplaz durch den Lloyd bewerkstelliget werde, hat derselbe sowohl auf der Adresse der Sendung, als auf dem, dazu gehörigen Frachtbriese den Beisatz „gegen Seegefahr zu versichern“ deutlich anzu-

dziesięciu. Upoważnienie to przyznane sobie mają także i ci dyrektorowie głównych urzędów celnych, którym pod względem odstąpienia od zwyczajnego postępowania przysłużył zakres działalności władz powiatowych skarbowych.

4. Dozwolenie dotyczące jedynie przypadków przemytnictwa, zawarte w Rozządzeniach byłej Kamery Nadwornej powszechniej z dnia 28. Czerwca 1837 r., L. 26,739—1501, i z dnia 26. Marca 1840 r., L. 7380—535, w przedmiocie odstąpienia od zwyczajnego postępowania na prośbę obwinionych, nie będących w stanie zapłacenia kary pieniężnej, także i za karą aresztu, rozciągnięciem zostaje na wszelki rodzaj przestępstw dochodowych, gdzie ogólnie dozwolonem jest odstąpienie od postępowania.

Baron **Bruck** m. p.

76.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 2. Maja 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 76, wydana dnia 26. Maja 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące zabezpieczenia przesyłek poczty wozowej od niebezpieczeństwa na morzu, uskutecznianych statkami Lloyd'a do portów zagranicznych.

Ponieważ C. K. zakład pocztowy za przesyłki poczty wozowej, mające być uskuteczniane do portów zagranicznych, za pomocą okrętów żeglugi parowej Lloyd'a Austryjackiego, portoryjum tylko do Tryjestu pobiera lub do innego portu krajowego, gdzie przedsiębiorstwu Lloyd'a do dalszej przeprawy oddane bywają, przeto bezwarunkowa odpowiedzialność za przesyłki takowe w rozciągłości, wskazanej zakładu pocztowego, tylko do chwili oddania onychże agentom Lloyd'a.

Daliej, mianowicie w transporcie morzem, odpowiedzialność za przesyłki takowe o tyle tylko miejsce ma, o ile wedle istniejącej ugody Lloyd odpowiedzialnym zostaje C. K. zakładowi pocztowemu, to jest za straty, braki i uszkodzenia, wynikłe z winy osób w służbie Lloyd'a będących.

Za szkodę zaś, wynikłą podczas transportu przesyłek do portów zagranicznych z powodu *przygód morskich*, nie odpowiada bynajmniej ani C. K. zakład pocztowy, ani też Lloyd.

Podawcy pozostawionem sobie mają osobne zabezpieczenie przesyłek takowych przeciw przygodom morskim.

Gdyby jednak podawca przesyłki życzył sobie, ażeby zabezpieczenie takowe przed expedycją onęjże z portu krajowego przez Lloyd'a uskutecznionem było, winien jest nie tylko na adresie przesyłki, lecz też i na liście frachtowym, do niej należącym zamieścić wyraźnie żądanie takowe słowami „zabezpieczyć od

bringen und außerdem zugleich mit der Sendung dem Aufgabspostamte eine schriftliche, mit seiner Unterschrift und seinem Siegel bekräftigte Erklärung zu überreichen, daß er die Versicherung gegen Seegefahr verlange, und damit einverstanden sei, daß die bezüglichen Assuranzgebühren dem Adressaten in Aufrechnung gebracht werden.

Die k. k. Postämter haben in den Aufgabstrecepten über derlei Sendungen die Bemerkung „mit Versicherungserklärung“ ausdrücklich beizufügen.

Es sind Einleitungen getroffen, daß diese Erklärungen dem Lloyd verläßlich zukommen, und sofort die bezüglichen Sendungen auf Rechnung des Adressaten versichert werden; die k. k. Postanstalt ist jedoch zu einer Entschädigung nicht verpflichtet, wenn in Folge eines Zufalls oder Versehens die verlangte Versicherung einer Sendung gleichwohl unterbleiben würde.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

77.

Verordnung des Justizministeriums vom 5. Mai 1858,

wirksam für Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz und Gradiska mit Istrien, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Niederschlesien,
womit der §. 14 der Ministerialverordnung vom 16. November 1850 theilweise abgeändert wird

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, Nr. 77, ausgegeben am 26. Mai 1858.

78.

Erlaß des Finanzministeriums vom 14. Mai 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, N. 78, ausgegeben am 26. Mai 1858),

womit bestimmt wird, daß die, zugleich mit den Geschäften der Sammlungscassen betrauten Hauptzollämter II. Classe zu Königgrätz, Znaim, Teschen, Przemysl, Tarnopol, Bruck, Cilli, Steyer für die Zukunft die Benennung: Sammlungscasse und zugleich Hauptzollamt II. Classe; das, als Finanzbezirkscasse fungirende Hauptzollamt II. Classe zu Kaschau aber, die Benennung: Finanzbezirkscasse und zugleich Hauptzollamt II. Classe zu führen haben.

Die, zugleich mit den Geschäften der Sammlungscassen betrauten Hauptzollämter II. Classe zu Königgrätz, Znaim, Teschen, Przemysl, Tarnopol, Bruck, Cilli, Steyer haben für die Zukunft die Benennung: Sammlungscasse und zugleich Hauptzollamt II. Classe; das, als Finanzbezirkscasse fungirende Hauptzollamt II. Classe zu Kaschau aber die Benennung: Finanzbezirkscasse und zugleich Hauptzollamt II. Classe zu führen. In den bisherigen Dienstverrichtungen und Amtsbefugnissen dieser genannten vereinigten Aemter findet dadurch keine Aenderung Statt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

niebezpieczeństwa morskiego“, a nadto wraz z przesyłką oddać urzędowi pocztowy podawczej piśmienną deklaracją, zatwierdzoną podpisem i pieczęcią jego, iż żąda zabezpieczenia od przygody morskiej, i że zgadza się na to, ażeby przypadające należytości assekuracyjne policzone zostały adresatowi.

C. K. urzędy pocztowe wyraźnie zamieścić mają w recepisach podawczych na takowe przesyłki uwagę „z deklaracją zabezpieczenia“.

Zarządzono przeto, ażeby oświadczenia takowe Lloydowi z pewnością doręczone były, i dotyczące przesyłki na rachunek adresata zabezpieczone zostały; C. K. zakład pocztowy atoli nie jest obowiązany do wynagrodzenia szkody, jeżeliby skutkiem przypadku lub przeoczenia żądane zabezpieczenie przesyłki zaniechaném było.

Kawaler **de Toggenburg** m. p.

77.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5. Maja 1858,

obowiązujące w Austrii Niższej i Wyższej, Salcburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi i Gradysce z Istriją, w Tyrolu i Vorarlbergu, Czechach, Morawii, górnym i dolnym Szląsku,

mocą którego zmienioném zostaje w części Rozporządzenie Ministeryjalne z dnia 16. Listopada 1850 r.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 77, wydaną dnia 26. Maja 1858.

78.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Maja 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 78, wydana dnia 26. Maja 1858),

stanowiące, iż zajmujące się interesami kas zbiorowych główne urzędy celne klasy II. w Królowym Hradcu, Znojmie, Cieszynie, Przemyślu, Tarnopolu, Brucku, Celach, Sztajerze na przyszłość prowadzić będą nazwę: kasa zbiorowa, oraz główny urząd celny klasy II; zaś pełniący funkcyje kasy finansowej powiatowej główny urząd celny w Koszycach, nazwę: kasa powiatowa finansowa, oraz główny urząd celny klasy II.

Sprawujące oraz czynności kas zbiorowych główne urzędy celne klasy II. w Królowym Hradcu, Znojmie, Cieszynie, Przemyślu, Tarnopolu, Brucku, Celach, Sztajerze, prowadzić będą na przyszłość nazwę: kasa zbiorowa oraz główny urząd celny klasy II; zaś pełniący funkcyje kasy finansowej powiatowej główny urząd celny klasy II w Koszycach nazwę: kasa finansowa powiatowa, oraz główny urząd celny klasy II. W dotychczasowych funkcyjach służbowych i prawach urzędowych rzeczonych urzędów połączonych nie zachodzi żadna przez te zmiana.

Baron **Bruck** m. p.

79.

Verordnung des Justizministeriums vom 19. Mai 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, N. 79, ausgegeben am 26. Mai 1858),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch der §. 249 des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 dahin erläutert wird, daß auf die Strafe der Abschaffung aus demjenigen Orte nicht erkannt werden kann, zu welchem der zu Verurtheilende gesetzlich zuständig ist.

Im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde, findet das Justizministerium zur Beseitigung von Zweifeln den §. 249 des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 dahin zu erläutern, daß auf die Strafe der Abschaffung aus demjenigen Orte nicht erkannt werden kann, zu welchem der zu Verurtheilende gesetzlich zuständig ist.

Graf Nádasdy m. p.

80.

Verordnung des Justizministeriums vom 23. Mai 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXI. Stück, N. 80, ausgegeben am 26. Mai 1858),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 19. Mai 1858, die gesetzlichen Vorschriften über den Anfangspunct der Strafzeit bei verhafteten Beschuldigten erläutert werden.

Ueber die entstandene Frage, von welchem Zeitpuncte angefangen die Strafzeit eines verhafteten Beschuldigten in dem Falle zu berechnen sei, wenn gegen das angekündigte Urtheil weder von ihm, noch von der Staatsanwaltschaft oder einem anderen Berechtigten in der gesetzlich bestimmten Frist die Berufung ergriffen wird, oder wenn eine dieser Personen die Berufung zwar anmeldet, aber ohne die höhere Entscheidung abzuwarten davon wieder absteht, wird hiemit, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 19. Mai 1858, folgende Erläuterung erlassen:

Wenn der Verurtheilte von der ihm gesetzlich gestatteten Frist zur Ueberlegung, ob er die Berufung ergreifen wolle, Gebrauch macht, die Berufung aber doch nicht anmeldet, oder von derselben wieder absteht, so findet die Einrechnung der von ihm in der Zwischenzeit von der mündlichen Ankündigung des Urtheiles bis zum Ablaufe der Berufungsfrist oder bis zur Erklärung des Rücktrittes von der eingelegten Berufung bestandenem Haft in die Strafzeit nicht Statt.

Wenn jedoch der Verurtheilte sich mit dem Urtheile zufrieden stellt und nur die Staatsanwaltschaft oder ein anderer Berechtigter sich über die Ergreifung der Berufung nicht sogleich erklärt, und diese in der Folge nicht ergreift, oder wieder von derselben zurücktritt, so ist die hierdurch ohne Schuld des Verurtheilten entstandene Verlängerung seiner Haft in die Strafzeit einzurechnen.

Graf Nádasdy m. p.

79.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19. Maja 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 79, wydana dnia 26. Maja 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego, **mocą którego objaśnia się §. 249 ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852 r. w ten sposób, iż nie może być kara wydalenia z miejsca orzeczone, w którym zasądzony prawnie przynależnym jest.**

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Najwyższą Władzą Policyjną, objaśnia Ministerstwo Sprawiedliwości dla uchylenia wątpliwości, §. 249 ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852 r. w ten sposób, iż kara wydalenia z miejsca nie może być orzeczone, jeżeli w niem zasądzony prawnie przynależnym jest.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

80.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23. Maja 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXI, Nr. 80, wydana dnia 26. Maja 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, **mocą którego w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 19. Maja 1858 r. objaśnione zostają prawne przepisy co do chwili rozpoczęcia kary przy uwięzionych obwinionych.**

Na zapytanie, od której chwili poczyna się czas kary uwięzionego obwinionego w tym przypadku, jeżeli przeciw ogłoszonemu wyrokowi nie wytoczono powołania ani ze strony obwinionego, ani prokuratora rządowego ani innego uprawnionego w terminie prawnie oznaczonym, lub téż, jeżeli jedna z osób tych zgłosiła wprawdzie powołanie, lecz nie oczekując wyższego rozstrzygnięcia od niego znowu odstąpiła, wydaje się niniejszém, w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 19. Maja 1858 r. następujące objaśnienie:

Jeżeli skazany użytek robi z dozwolonego prawnie terminu do namyslenia się, czy ma wytoczyć powołanie, pomimo to takowego zaś nie zgłasza, lub od niego znowu odstępuje, nie ma miejsca policzenie więzienia do czasu kary, odbytego od chwili ustnego ogłoszenia wyroku, aż do upływu terminu powołania lub do chwili oświadczonego odstąpienia od założonego powołania.

Jeżeli jednak skazany nie sprzeciwia się wyrokowi, a tylko prokurator rządowy lub inny uprawniony nie wyjawia się natychmiast z wytoczeniem powołania, i takowego następnie nie wytacza, lub znowu od niego odstępuje, wówczas przedłużone w ten sposób bez winy skazanego więzienie policzone być ma do czasu kary.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

Anhang zu Nr. 75.

Verordnung des Finanzministeriums vom 26. Februar 1851,

(im allgemeinen Reichs-Gesetz- und Regierungs-Blatte vom Jahre 1851, XIII. Stück, N. 52),

wirksam für jene Kronländer, in welchen das Strafgesetz über Gefällsübertretungen nicht eingeführt ist,

wodurch die Ablaffung von dem ordentlichen Strafverfahren wegen Gefällsübertretungen gestattet wird.

In Erwägung der wichtigen Vortheile, welche die Gestattung der Ablaffung von dem ordentlichen Verfahren wegen Uebertretungen der Vorschriften über die indirecte Besteuerung sowohl für die Vereinfachung der Geschäftsverhandlung, als auch zur Schonung der einer solchen Uebertretung beschuldigten Personen gewährt, hat der Minister-rath beschlossen, diese Milderung der in den Ländern, für welche das Gefälls-Strafgesetz vom 11. Juli 1835 nicht eingeführt ist, bisher bestehenden Vorschriften für diese Länder mit folgenden Bestimmungen in Anwendung zu bringen:

§. 1.

1. Erfordernisse des Ansuchers.

Derjenige, der wegen einer Gefällsübertretung angehalten wurde, oder zur Rede gestellt wird, kann ansuchen, daß von der Vollziehung des gesetzlichen Verfahrens mit der Folge, daß er nicht als bestraft anzusehen sei, abgelassen werde, wenn nachfolgende Bedingungen vereint vorhanden sind:

1. Hat derselbe den Strafbetrag, welcher nach den für die Uebertretung, um die es sich handelt, ohne Rücksicht auf besondere mildernde Umstände festgesetzten mindesten, oder bei jenen Uebertretungen, für die keine Strafabstufung besteht, nach dem überhaupt festgesetzten Strafmaße entfällt, bar zu erlegen oder auf eine Art, zufolge welcher der Strafbetrag längstens binnen einem Monate einfließen wird, vollständig sicher zu stellen.

Dieser Betrag wird bei der gesetzwidrigen Einfuhr unbedingt verbotener Gegenstände aus dem Auslande oder den Zollauschlüssen mit dem einfachen Werthe, bei der gesetzwidrigen Ausfuhr von Gegenständen, die einem Ausfuhrverbote unterliegen, in das Ausland oder einen Zollauschluß mit der Hälfte des Werthes, in anderen Fällen der gesetzwidrigen Einfuhr in das Zollgebiet, Durchfuhr durch dasselbe oder Ausfuhr aus demselben mit dem fünffachen Betrage der Abgabengebühren (Zoll-Dreißigst-Licenz-Gebühren u. s. w.), um welche der Staatsschatz verkürzt oder zu verkürzen versucht wurde, in anderen Fällen aber, in denen die Strafe mit dem Verfalle des Gegenstandes der Uebertretung ausgesprochen ist, mit der Hälfte des Werthes dieses Gegenstandes bestimmt.

2. Ferner hat derselbe zugleich auf die Vertheidigung Verzicht zu leisten.

Dodatek do Nru 75.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 26. Lutego 1851,

(w powszechnym Dzienniku Praw Państwa i Rządu z roku 1851, Część XIII, Nr. 52)
obowiązujące w tych Krajach koronnych, w których ustawa karna na przestępstwa dochodowe nie jest zaprowadzona,
mocą którego dozwala się odstąpić od zwykłego postępowania karnego co do przestępstw dochodowych.

Zważywszy ważne korzyści, jakie ztąd wynikną, jeżeli się dozwoli odstąpić od zwyczajnego postępowania, co do przestępstw dotyczących przepisów o podatkowaniu pośredniem, tak dla uproszczenia toku interesów, jako téż dla oszczędzenia osoby, o podobne przestępstwo obwinionej, Rada Ministrów, postanowiła wprowadzić to ulżenie przepisów istniejących w Krajach, w których ustawa karna z dnia 11. Lipca 1835 r., co do przestępstw dochodowych nie obowiązuje, z następującymi postanowieniami:

§. 1.

1. Co się wymaga od proszącego.

Kto o przestępstwo dochodowe przytrzymanym, lub do odpowiedzialności pociągniętym został, może upraszać, aby odstąpiono od postępowania prawnego przeciw niemu, z tym skutkiem, iż za ukaranego nie ma być uważanym, jeżeli zbiegają się następujące warunki:

1. Takowy winien kwotę, jaka według wymiaru kary za przestępstwo, w mowie będące, bez względu na okoliczności zwalniające, w najniższym stopniu jest ustanowiona, lub jeżeli idzie o takie przestępstwo, względem którego stopniowanie kary miejsca nie ma, kwotę ogólnie na to przestępstwo ustanowioną, złożyć lub ubezpieczyć w taki sposób, ażeby ta kwota najdalej w przeciągu jednego miesiąca wpłynąć mogła.

Karę w mowie będącą, ustanawia się w razie bezprawnego wprowadzania bezwarunkowo zakazanych przedmiotów z zagranicy lub z miejsc nie objętych linią cłową, w kwocie wyrównywającej pojedynczą wartość; w razie bezprawnego wywozu za granicę, lub w miejsca nie objęte linią cłową (wyłączenia celne) przedmiotów, których wywóz jest zakazany, w kwocie wyrównywającej połowę wartości; w innych razach bezprawnego wprowadzania w obręb cłowy, przewozu przez tenże, lub wywozu z tegoż, w kwocie zawierającej w sobie pięć razy tę opłatę (cłową, trzydziestową, licencyjną i t. d.), o którą skarż pokrzywdzono, lub pokrzywdzić usiłowano; w innych nakoniec razach, w których wyrzeczona jest konfiskacyja rzeczy stanowiącej przedmiot przestępstwa w połowie wartości téjże rzeczy.

2. Zrzec się musi oraz prawa obrony.

3. Es müssen nebstdem die im §. 5 vorgezeichneten Bedingungen eintreten.

4. Muß, wenn der Gegenstand der Uebertretung zu den Gegenständen der Staatsmonopole oder den außer Handel gesetzten Waaren gehört, entweder die Bezugsbewilligung erwirkt oder derselbe unter gefällsämthlicher Aufsicht aus dem Zollgebiete gebracht, oder, wofern es sich um den Gegenstand eines Staatsmonopols handelt, und selber zum Verkaufe für Rechnung des Staatschazes oder zur Verwendung für die Zwecke des Monopols geeignet befunden wird, dem Staatschaze gegen die bestimmten Ablösungspreise überlassen oder aber vertilgt werden.

§. 2.

2. Art der Anbringung.

Dieses Ansuchen kann vor, bei oder nach der Aufnehmung der Thatbeschreibung, vor, bei oder nach dem Verhöre mündlich oder mittelst einer schriftlichen Eingabe angebracht werden.

Geschieht das Ansuchen mündlich vor oder bei der Thatbeschreibung, so kann dasselbe der Thatbeschreibung eingeschaltet, oder über dasselbe ein besonderes Protokoll aufgenommen werden. Ist das Ansuchen vor oder bei der Aufnehmung der Thatbeschreibung mit einer schriftlichen Eingabe angebracht worden, so wird diese Eingabe, sofern dieselbe bei der Aufnehmung der Thatbeschreibung vorliegt, in der letzteren erwähnt, und derselben beigeflossen. Ueber das nach der Aufnehmung der Thatbeschreibung mündlich gestellte Ansuchen ist stets ein Protokoll aufzunehmen. Zu den Vernehmungen desjenigen, der das Ansuchen anbrachte, brauchen bloß zwei unbefangene Zeugen, die das Protokoll mitzufertigen haben, beigezogen zu werden. Handelt es sich um eine bei der Vollziehung des Zoll- oder Steuer-Verfahrens entdeckte Unrichtigkeit, oder Ungenauigkeit in der Waarenerklärung, oder Steueransage, oder eine Unregelmäßigkeit im Waaren-Transporte, und übersteigt der nach dem §. 1 entfallende Strafbetrag nicht zehn Gulden, so kann, soferne das bemerkte Ansuchen gestellt wurde, auch von der Aufnehmung einer Thatbeschreibung oder eines Protokolles abgegangen, und sich daran beschränkt werden, die Erzählung des Thatbestandes und das Ansuchen in den Büchern des Amtes aufzuführen, und von dem Waarenführer oder anderen Betheiligten, in Gegenwart zweier unbefangener Zeugen, durch dessen und der letzteren Unterschrift bekräftigen zu lassen.

§. 3.

3. Behörden, die zur Gewährung ermächtigt sind.

a) Vor dem Anfange des ordentlichen Verhöres.

Zur Gewährung dieses Ansuchens sind, so lange das ordentliche Verhör des Beschuldigten nicht begonnen hat, ermächtigt:

1. Die Gefällsämter, bei denen der Gegenstand der Uebertretung angehalten, oder denen die Thatbeschreibung zur Vollziehung des weiteren Verfahrens eingeschendet wurde,

3. Oprócz tego, zachodzić muszą warunki §. 5tym objęte.

4. Jeżeli przedmiot przestępstwa należy do przedmiotów rządowych lub do liczby towarów wyjętych z handlu, musi wystarać się o pozwolenie sprowadzenia takowego, lub takowy pod dozorem urzędowym z obrębu cłowego wydalonym być winien; jeżeli wreszcie idzie o przedmiot monopolów rządowych, który zdatnym jest do sprzedaży na rzecz Skarbu, lub do użycia na rzecz monopolu, takowy albo sprzedanym być winien Skarbowi za cenę wyznaczoną, lub téż zniszczonym być ma.

§. 2.

2. *Sposób, w jaki prośbę wnosić należy.*

Prośbę takową wnieść można ustnie lub na piśmie, przed dochodzeniem istoty czynu, podczas takowego, lub po takowém; przed wysłuchaniem, podczas takowego lub po takowém.

Jeżeli prośbę ustnie wniesiono, przed dochodzeniem istoty czynu, lub podczas takowego, takowa do opisania istoty czynu załączoną, lub w osobnym protokóle zamieszczoną być może. Jeżeli prośbę wniesiono na piśmie, przed opisaniem istoty czynu, lub podczas takowego, należy o niéj, jeżeli istnieje podczas opisania, wzmiankę uczynić w témże opisanii i takową do niego załączyć. Na wniesioną przy opisanii istoty czynu prośbę ustną, ma być zawsze protokół spisany. Przy wysłuchaniu tego, który wniósł prośbę, potrzeba obecności dwóch tylko świadków bezstronnych, którzy protokół podpisać mają. Jeżeli idzie o odkrytą przy postępowaniu cłowém lub podatkowém nierzetelność, o niedokładność w deklaracyi towarów, lub oznajmieniu podatku, o nieregularność w transporcie towarów, a oraz, jeżeli kwota karę stanowiąca, według §. 1, dziesięć złotych reńs. nie przynosi, wówczas można, jeżeli rzeczona prośba wniesioną została, odstąpić nawet od opisanii istoty czynu i spisania protokołu, i poprzestać na samém nadmienieniu o istocie czynu i prośbie wniesionéj, w księgach urzędu, co przez wiozącego towary lub przez inną osobę interesowaną w obecności 2ch świadków bezstronnych, własnym ich podpisem stwierdzoném być winno.

§. 3.

3. *Które władze upoważnione są do zezwolenia w mowie będącego.*

a) Przed rozpoczęciem zwyczajnego przesłuchania.

Na prośbę takową zezwolić mogą przed rozpoczęciem zwyczajnego przesłuchania obwinionego:

1. Urzędy skarbowe, u których przedmiot przestępstwa przytrzymano, lub którym opisanie czynu końcem dalszego postępowania nadesłane zostało, bez

ohne Unterschied, ob die Uebertretung gegen das Gefälle, für welches sie zunächst bestellt sind, gerichtet war oder nicht.

- a) In den Fällen, in welchen eine geringere, als die wirklich vorhandene Menge erklärt wurde, und der Unterschied zwar das straffreie Ausmaß, jedoch nicht 25 Percent des erklärten Gegenstandes überschreitet, ohne Unterschied des entfallenden Strafbetrages,
- b) in anderen Fällen, wenn der sich nach dem im §. 1 bemerkten Maßstabe ergebende Strafbetrag
  - aa) bei den Hauptzollämtern und Zoll-Regstätten (Hauptdreißigstämtern und Dreißigst-Regstätten) oder anderen denselben gleichgestellten Gefällsämlern zehn Gulden,
  - bb) bei anderen Zollämtern (Commercial-Zoll- oder Dreißigstämtern und Zoll- oder Dreißigstämtern für den täglichen Verkehr) oder anderen denselben gleichgestellten Gefällsämlern fünf Gulden nicht überschreitet.

2. Die außer dem Sitz der Bezirksbehörde zur Untersuchung der Gefällsübertretungen besonders bestellten Beamten; wenn der Strafbetrag fünf und zwanzig Gulden nicht übersteigt.

3. Die Finanzwach-Obercommissäre, sowohl hinsichtlich der Uebertretungen, worüber sie den Thatbestand erheben oder die Untersuchung führen, als hinsichtlich jener Fälle, die ihnen auf Dienstreisen, von den ausübenden Gefällsämlern, weil diese die Bedingungen zur Ablassung vorhanden erachten, zu diesem Zwecke vorgelegt werden; endlich in dem letztgedachten Falle auch die Bezirkscommissäre, wenn in allen diesen Fällen der Strafbetrag 25 fl. nicht überschreitet.

4. Die zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestellten Bezirksbehörden, wenn der Strafbetrag Einhundert Gulden nicht überschreitet.

5. Die zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestellten Landesbehörden in allen anderen Fällen.

§. 4.

b) Nach dem Anfange desselben.

Wird das Ansuchen, daß von der Vollziehung des gesetzmäßigen Verfahrens abgelaßen werde, erst nachdem das ordentliche Verhör des Beschuldigten begonnen hat, gestellt, so sind

1. zur Gewährung dieses Ansuchens bloß

- a) die zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestellten Bezirksbehörden, wenn der Strafbetrag Einhundert Gulden nicht überschreitet, dann
- b) die zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestellten Landesbehörden bei höheren Strafbeträgen,

względu na to, czyli przestępstwo dotyczyło tego dochodu, dla którego właściwie one są ustanowione, lub nie.

a) w przypadkach, w których oznajmioną została mniejsza ilość towarów od téj, która rzeczywiście znajduje się, a różnica wynosiła wprawdzie więcej, jak ilość wolna od kary, lecz nie przenosiła 25% oznajmionego przedmiotu, bez różnicy jak wielka za to wypadnie kara;

b) w innych przypadkach, jeżeli kara, wypadająca według miary w §. 1 oznaczonéj,

aa) nie wynosi więcej jak dziesięć złtr. przy głównych urządach cłowych i komorach cłowo-składowych (głównych urządach trzydziesto-cłowych i komorach cłowo-składowych trzydziesto-cłowych) lub przy innych urządach z tamtymi na równi położonych;

bb) nie wynosi więcej jak pięć reńskich przy innych urządach cłowych (przy urządach komercyalno-cłowych trzydziesto-cłowych, tudzież przy urządach cłowych lub trzydziesto cłowych dla dziennego obrotu ustanowionych) lub przy innych urządach z tamtymi na równi położonych.

2. Urzędnicy, zewnątrz siedziby urzędu obwodowego do dochodzenia przestępstw skarbowych ustanowieni, jeżeli kwota kary pieniężnej nie przenosi dwadzieścia i pięć złotych reńskich.

3. Nadkomisarze straży finansowéj, tak co do przestępstw, których istoty czynu dochodzą, lub śledztwo prowadzą, jako téż co do tych przypadków, które im w podróżach urzędowych ze strony urzędów skarbowych przedłożone zostaną w celu odstąpienia od postępowania karnego, przy zachodzących do tego warunkach; nakoniec w ostatnim przypadku, komisarze obwodowi, jeżeli we wszystkich tych przypadkach kwota kary pieniężnej nie wynosi więcej jak 25 złr. mon. kon.

4. Władze obwodowe, ustanowione do kierowania sprawami skarbowemi, jeżeli kara nie przenosi summy stu złotych reńsk. m. k.

5. Władze krajowe, do kierowania sprawami skarbowemi ustanowione, we wszystkich innych przypadkach.

§. 4.

b) Po rozpoczęciu takowego.

Jeżeli prośba o odstąpienie od postępowania prawnego wniesioną zostaje wtedy, kiedy już rozpoczętém zostało zwyczajne wysłuchanie obwinionego, wówczas

1. zezwolić mają na to tylko

a) władze powiatowe, do kierowania sprawami skarbowemi ustanowione, jeżeli kara nie przenosi summy stu złr. m. k.

b) władze krajowe, do kierowania sprawami skarbowemi ustanowione, w razie kar wyższych; oprócz tego władze rzeczzone

ermächtigt, und es sind dabei diese Behörden

2. in Absicht auf das Ausmaß des zu erlegenden Strafbetrages nicht an die im §. 1 enthaltene Bestimmung gebunden, denselben steht zu, einen den erhobenen Umständen angemessenen Betrag, bei dessen Erlag von dem Verfahren abgelaßen wird, so wie auch den Erfas der Untersuchungskosten anzusprechen.

Nach sind

3. die gesetzmäßigen Schritte des Verfahrens wegen des gestellten Ansuchens, bis über dasselbe entschieden ist, weder zu hemmen, noch zu unterbrechen.

§. 5.

4. Gründe zur Verweigerung des Gesuches.

Dem Ansuchen, daß von dem gesetzmäßigen Verfahren abgelaßen werde, darf eine Folge nicht ertheilt werden,

1. wenn es sich um eine Gefällsübertretung, auf welche das Gesetz die Arreststrafe verhängt, handelt, oder

2. wenn in den Fällen, in denen das Gesetz eine Abstufung in dem Strafmaß festsetzt, Anzeigen über erhebliche erschwerende Umstände vorhanden sind; insbesondere

3. wenn in den eben bemerkten Fällen einer im Strafmaß bestehenden Abstufung, der Beschuldigte wegen einer Gefällsübertretung derselben Art oder einer verwandten Gefällsübertretung, das ist einer solchen, welche gegen dasselbe Staatsgefäll gerichtet ist, oder zwischen welcher und jener, die den Gegenstand der Untersuchung ausmacht, nach der Beschaffenheit der That und den angewandten Mitteln eine Aehnlichkeit oder in Absicht auf den Zweck ein Zusammenhang besteht, bereits gestraft worden ist, oder

4. wenn die Umstände mit Wahrscheinlichkeit darauf schließen lassen,

a) daß die Uebertretung nicht vollständig entdeckt worden sei, oder

b) daß dieselbe nicht vereinzelt Statt gefunden habe, sondern daß vor, bei oder nach derselben eine, oder mehrere andere verwandte Uebertretungen verübt worden seien, oder

c) daß nebst demjenigen, der das Ansuchen stellte, eine oder mehrere andere Personen rücksichtlich der Uebertretung als Schuldige oder Theilnehmer eintreten, in Absicht, auf welche kein Grund von dem Verfahren abzulassen, vorhanden ist.

§. 6.

5. Wirkungen des gestellten Ansuchens.

a) In Absicht auf den Rücktritt.

Derjenige, der das Ansuchen stellte, daß von dem gesetzmäßigen Verfahren abgelaßen werde, darf von diesem Ansuchen, ehe ihm die Gewährung oder Zurückweisung bekannt gemacht wurde, nicht zurücktreten, wenn nicht seit dem Zeitpunkte, in welchem

2. nie są obowiązane trzymać się co do wymiaru kary pieniężnej, i złożyć się mającej, postanowień w §. 1 objętych, mają raczej prawo wyznaczyć stosowną do okoliczności kwotę, za której złożeniem strona postępowania prawnego uniknąć może, tudzież oznaczyć kwotę, przypadającą za koszta postępowania.

3. aż do rozstrzygnięcia wniesionej prośby, nie wolno wstrzymywać ani przerywać prawnych postępowania kroków.

§. 5.

4. Powody do odmówienia prośbie.

Nie można zezwalać na proszone odstąpienie od postępowania prawnego:

1. jeżeli chodzi o przestępstwo dochodowe, na które prawo areszt stanowi, albo

2. jeżeli w przypadkach, w których prawo stopniowanie kary ustanowiło, zachodzą poszlaki okoliczności znacznie obciążających w szczególności:

3. jeżeli w przypadkach dopiero wspomnianych, w których kara według stopni jest wymierzona, obwiniony już był karany za przestępstwo dochodowe tego samego rodzaju, lub temuż podobne, t. j. popełnione przeciw temu samemu dochodowi skarbowemu, lub takie, że pomiędzy niém, a tém, które jest przedmiotem dochodzenia, zachodzi podobieństwo według istoty samego czynu, lub środków użytych, albo téż związek co do celu przestępstw takowych; lub

4. jeżeli z okoliczności z prawdopodobieństwem wnosić można

a) iż przestępstwo nie zostało zupełnie odkryte, albo

b) iż przestępstwo, w mowie będące, nie było samo jedno popełnione, lecz, że przed niém, po niém, lub obok niego jedno lub więcej innych podobnych przestępstw dokonanych zostało, albo

c) iż oprócz tego, który wniósł prośbę, znajduje się jedna lub więcej osób, winnych lub uczestników tego samego przestępstwa, względem których nie ma powodu do odstąpienia od postępowania prawnego.

§. 6.

5. O skutkach wniesionej prośby.

a) Co do cofnięcia takowej.

Jeżeli kto wniósł prośbę o odstąpienie od postępowania prawnego, nie może cofnąć takowej wprzód, nim uwiadomiony zostanie o dozwoleniu lub odmówieniu, jeżeli od chwili, w której prośba wniesioną została, nie minęło dni sześćdzie-

das Ansuchen gestellt worden ist, ein Zeitraum von sechzig Tagen, ohne die Bekanntmachung der Gewährung oder Zurückweisung des Ansuchens, verstrichen ist.

§. 7.

- b) Im Falle der Zurückweisung, härterer Bedingungen oder unterlassener Erledigung.
 aa) In Absicht auf die Sicherstellung.

Wird

1. das Ansuchen zurückgewiesen, oder
2. dem Ansuchen zwar willfahrt, jedoch unter schwereren, als den in dem Ansuchen ausgedrückten Bedingungen und geht der Ansuchende nachträglich diese Bedingungen nicht ein, oder wird,
3. demjenigen, der das Ansuchen stellte, die Erledigung seines Ansuchens nicht bis zum Ablaufe der im §. 6 festgesetzten Frist bekannt gemacht, und tritt derselbe nach Verstreichung dieser Frist von seinem Ansuchen zurück, so ist der von dem Ansuchenden im Baren erlegte Betrag, oder die von ihm auf andere Art beigebrachte Sicherstellung demselben zurückzustellen. Die Zurückbehaltung des erlegten Betrages, oder anderer zur Sicherstellung der Strafe übergebener Gegenstände in amtlicher Aufbewahrung findet bloß Statt:

- a) wenn der Bittsteller freiwillig die weitere Belassung in der amtlichen Aufbewahrung zugibt, oder
- b) wenn er erklärt, gegen die Zurückweisung seines Ansuchens an die höhere Behörde recurriren zu wollen, oder
- c) wenn die gesetzlichen Bedingungen vorhanden sind, um zur Sicherstellung der entfallenden Vermögensstrafen auf den erlegten Geldbetrag, oder die zur Sicherheit übergebenen anderen Gegenstände zu greifen, insbesondere, wenn der bemerkte Geldbetrag oder diese Gegenstände nicht von einem Dritten, dem weder Anzeigen einer Schuld oder Theilnehmung an der Uebertretung zur Last fallen, noch eine Haftung für dieselbe obliegt, unter der Bedingung der Annahme des gestellten Ansuchens, mit dem Vorbehalte seines Eigenthumes erlegt, oder in Verwahrung übergeben worden sind.

§. 8.

- bb) In Absicht auf das weitere Verfahren.

Dem Beschuldigten, dessen Ansuchen um Ablassung von dem gesetzlichen Verfahren auf eine der im §. 7 unter 1 bis 3 bemerkten Arten behandelt worden ist, soll sein Ansuchen und die mit demselben verbundene Verzichtleistung bei der Abführung des Verfahrens und der Entscheidung des Straffalles nicht zum Nachtheile gereichen.

§. 9.

6. Wiederaufnahme des ordentlichen Verfahrens.

Wird, nachdem über das Ansuchen von dem gesetzlichen Verfahren abgelassen worden ist, vor Ablauf der Verjährung entdeckt, daß die vorgeschriebenen Bedingungen, um

siąt, a ów w tym przeciągu czasu o dozwoleniu lub odmówieniu nie został za-
wiadomionym.

§. 7.

b) W razie odmówienia, uciążliwszych warunków lub zaniechanego załatwienia.

aa) Co do zabezpieczenia.

Jeżeli

1. prośba odrzuconą, lub
2. jeżeli otrzyma skutek, jednakże pod uciążliwszemi warunkami, jak w proś-
bie wyrażone były, a proszący następnie na te warunki nie przystaje; lub jeżeli
3. proszący aż do upływu terminu, w §. 6 oznaczonego, nie otrzyma uwia-
domienia o załatwieniu prośby swojej, a po upływie tego terminu od prośby od-
stąpi, w ówczas należy proszącemu zwrócić złożoną przez niego w gotówce kwo-
tę lub bezpieczeństwo, w inny sposób przez niego stawione. Złożona kwota lub
inne przedmioty, na ubezpieczenie kary złożone, wtenczas tylko pozostać mają
w przechowaniu urzędowym:

- a) jeżeli proszący sam przystaje na przechowanie takowych w urzędzie;
- b) jeżeli oświadcza, iż przeciw odrzuceniu prośby swojej rekurs do wyższej wła-
dzy założy; albo
- c) jeżeli zachodzą warunki prawne do zajęcia kwoty złożonej lub innych na
zabezpieczenie złożonych przedmiotów, w celu zabezpieczenia wypadających
kar majątkowych, najszczególniej w tym razie jeżeli rzeczona kwota pienię-
żna, lub owe przedmioty, nie były złożone lub oddane do przechowania przez
osobę trzecią, na której nie ciąży ani poszlaki winy lub uczestnictwa w tém
przestępstwie, ani odpowiedzialność za takowe,— pod warunkiem, iż prośba
przyjętą zostanie, tudzież z zastrzeżeniem prawa własności swojej.

§. 8.

bb) Co do dalszego postępowania.

Obwinionemu, z którego podaniem o odstąpienie od postępowania prawne-
go postąpiono w sposób w §. 7 pod 1—3 wspomniony, nie może być szkodliwą
prośba jego i połączone z nią, zrzeczenie się, przy prowadzeniu postępowania i
rozstrzygnięciu téj sprawy karnéj.

§. 9.

6. *Kiedy postępowanie zwyczajne na nowo rozpocząć należy.*

Jeżeli w skutek prośby, odstąpioném zostanie od postępowania prawnego, a
przed upływem czasu do przedawnienia wyznaczonego okaże się, iż nie zacho-

diesem Ansuchen zu willfahren, nicht vorhanden gewesen seien, so kann die zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestellte Landesbehörde die Einleitung des Verfahrens dem Gesetze gemäß nachträglich anordnen, die genannte Behörde hat jedoch diese Befugniß nur aus wichtigen Gründen in Fällen von erheblichem Belange auszuüben. Die in den §§. 7 und 8 festgesetzten Bestimmungen finden auch in diesem Falle Anwendung.

§. 10.

7. Recurs gegen die Zurückweisung des Ansuchens.

Gegen den Bescheid, durch welchen das Ansuchen um Ablassung von dem gesetzlichen Verfahren zurückgewiesen wurde, findet binnen dreißig Tagen, von dem Zeitpunkte der Zustellung an gerechnet, der Recurs an die Bezirksbehörde, wenn der Bescheid von einem untergeordneten Amte oder Beamten erging, an die zur Leitung der Gefällsangelegenheiten bestimmte Landesbehörde hingegen, wenn der Bescheid von der Bezirksbehörde erließ oder von derselben bestätigt wurde, Statt. Der Recurs hemmt in keiner Art das Beginnen oder die Fortsetzung des gesetzlichen Verfahrens. Nur zur Entscheidung des Straffalles selbst kann nicht geschritten werden, so lange das gedachte Ansuchen, oder der Recurs gegen einen die Gewährung verweigernden Bescheid anhängig ist. Gegen die von der Landesbehörde ausgesprochene oder bestätigte Zurückweisung des Ansuchens hat ein Recurs nicht Platz zu greifen.

Krauß m. p.

dziły prawem przepisane warunki, ażeby téj prośbie zadosyć uczynić, wówczas władza krajowa do kierowania sprawami dochodowemi ustanowiona, może nakazać, ażeby postępowanie prawne, następnie odnowione zostało; rzeczona władza zaś może wykonywać to prawo dla ważnych tylko przyczyn i w przypadkach większej wagi. W takim przypadku postanowienia objęte w §. 7 i 8 także zastosowane być winny.

§. 10.

7. O rekursie przeciw odrzuceniu prośby.

Przeciw rezolucyi, mocą której odrzucona została prośba o odstąpienie od postępowania prawnego, można w przeciągu dni 30-tu, licząc od dnia doręczenia rezolucyi, założyć rekurs, a to do władzy powiatowej, jeżeli rezolucya wyszła od urzędu lub urzędnika jój podległego; do władzy krajowej, ustanowionej do kierowania sprawami dochodowemi, jeżeli rezolucya wyszła od władzy powiatowej, lub od niej zatwierdzoną została. Rekurs żadną miarą nie wstrzymuje rozpoczęcie lub ciąg dalszy postępowania prawnego. Wszelakoż do rozstrzygnięcia samego przypadku karnego, nie można dopóty przystąpić, dopóki wisi albo prośba wyż wspomniona, albo rekurs wniesiony przeciw rezolucyi niedozwalającej odstąpienia. Przeciw decyzjom władzy krajowej, odrzucającym prośbę, lub potwierdzającym odrzucenie, rekurs nie ma miejsca.

Krauss m. p.

